

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Tjeerd Bischoff
Titel	Happy Garden
Jaar	2001
Uitvoering	

Copyright (C) 2001 by Tjeerd Bischoff

HAPPY GARDEN

Tjeerd Bischoff

Happy Garden werd geschreven met subsidie van Amsterdamse Fonds voor de Kunst. De eerste scène werd ooit gespeeld als onderdeel van het locatieproject Thuis van Huis aan de Amstel. Dit ging in première op 16 mei 1998.

Happy Garden is een stuk met vijftien rollen, maar het kan het wellicht het beste gespeeld worden door een man en een vrouw, en eventueel nog een derde speler.

© 2001
Tjeerd Bischoff
Mr.P.N. Arntzeniusweg 114
1098GT Amsterdam
tel. 020-4682103
moeli.bis@planet.nl

TINUS EN FRIDA

Een propvol huiskamertje in een flat. In de vensterbanken koperen potten met vetplanten, aan de muren koperen sierschalen en geborduurde schilderijtjes. In twee rechte stoelen zitten TINUS(76) en FRIDA (76)samen te wachten. Ze hebben hun jassen aan. Tinus draagt een bril die zijn ogen drie keer zo groot doet lijken. Frida heeft haar tas op schoot, twee zakken snoep steken er bovenuit. Misschien neemt ze stiekem af en toe een spekkie.

TINUS

Ik wil nog eentje.

FRIDA

Je hebt genoeg gehad. De rest is voor de tweeling.

TINUS

De tweeling, de tweeling... Ik heb het warm. Ik stik zowat.

FRIDA

Doe de jas dan los.

TINUS

Hoelang zitten we al?

FRIDA

Een uurtje.

TINUS

Ik denk wel twee uurtjes. Hoe laat is het?

FRIDA

Half twaalf.

TINUS

Anderhalf uur. We zitten al anderhalf uur. 't is ook altijd wat met Wietze. Altijd wat. God, wat is het warm.

FRIDA

Zeg Tinus?

TINUS

Ja.

FRIDA

Vroeger duurde een uur zestig minuten. Is dat nog steeds zo?

TINUS

Natuurlijk is dat nog steeds zo. Doe niet zo stom.

FRIDA

Ze kunnen dat toch veranderd hebben.

TINUS

Waarom zouden ze dat veranderen?

FRIDA

Dat weet ik niet. 't is alleen: vroeger leek een uur zo groot, daar kwam geen einde aan, maar nu... Je bent er zo doorheen.

TINUS

Jij misschien, maar ik niet. Voor mij duurt een uur nog steeds heel lang, vooral als je moet wachten op je bloedeigen zoon.

FRIDA

't is eigenlijk net als met een gulden.

TINUS

Wat.

FRIDA

Dat uur. Het is met het uur eigenlijk net zo als met de gulden. Vroeger kon je er zoveel mee, maar nu: 't is een schijntje. Er is zo'n woord voor... hoe heet dat nou...

TINUS

Euro. We hebben de euro.
Laten we bellen.

FRIDA

In... intra ... niet 'tra'... va... valoot... vla... iets met vla...

TINUS

Chocoladevla met slagroom

FRIDA

Wat zeg je?

TINUS

God, wat is het benauwd.

FRIDA

Doe de jas dan uit.

TINUS

En dan kan ik hem straks zeker weer aan doen...
Waar is de telefoon.

FRIDA

(tot publiek) Tinus is een beetje blind.

TINUS

Ik ben niet blind, ik heb staar. Dat is iets anders. Was ik maar blind.
(tot publiek) Ik heb een ziekte in het oog en daardoor wordt alles steeds waziger.
Alleen door een klein cirkeltje in het rechteroog kan ik nog iets zien. Dat is mijn
kijkgaatje. Kijk, zo groot als een dubbeltje.

FRIDA

Ik dacht een stuiver...

TINUS

Dat was gisteren, maar vandaag is het een dubbeltje. Het wordt steeds minder. Het
is net alsof je gevangen zit in je eigen lichaam. Als ik iets zoek, moet ik soms wel
een half uur rondturen, voordat ik het gevangen heb in m'n kijkgaatje.

FRIDA

Poepgaatje.

TINUS

Wat?

FRIDA

Inflatie, zo heet dat. Dat alles steeds minder waard wordt, inflatie.

TINUS

Jaja. (tot publiek) Kijk nu bijvoorbeeld, dan zie ik jou daar zitten, ik zie een stukje
voorhoofd en wat haar, maar je neus, die zie ik niet, ik weet dat je er eentje hebt,
maar ik zie hem niet.

FRIDA

De hond van Wietze heeft ook staar. Maar je hoort hem nooit klagen.

TINUS

Vind je het gek? Ooit een hond horen klagen?
Nou, waar heb je dat ding gelaten?

FRIDA

Welk ding?

TINUS

Ik snap niet waarom zo'n ding mobiel moet zijn.

FRIDA

We gaan niet bellen. We gaan hem niet opjagen. Hij is vast moe van de reis.

TINUS

Dat stelt toch niets voor met het vliegtuig.

FRIDA

Is hij met een vliegtuig? Ik dacht dat hij ging lopen.

TINUS

In Italië ja, als hij de tijd had, maar niet naar Italië toe. Niemand loopt toch naar Italië. Mens, waar zit je verstand?

FRIDA

Jij moet niet zo lelijk doen tegen mij. Als jij zo lelijk doet, verstop ik de koekjes, een hele week lang.

TINUS

Jamaar... jamaar...

FRIDA

Niks geen 'jamaar'. Hoe moet ik dat allemaal weten. De mensen kunnen zoveel tegenwoordig en met die inflatie...

TINUS

Als ik niet lelijk doe, ga jij dan Wietze bellen?

FRIDA

Nou, vooruit.

Hij ligt op het bijzettafeltje.

Tinus staat op en zoekt tastend de telefoon.

TINUS(tot publiek)

Frida kan niet goed meer lopen. Ze heeft haar heup gebroken en de dokters hebben dat verprutst. Zodoende.

FRIDA

Dat moet je niet zeggen, dat weet je niet.

TINUS

Dat weet ik wel. Ik zeg precies zoals het is.

Tinus geeft haar de telefoon en gaat zitten. Frida toetst het nummer dat Tinus haar opgeeft.

TINUS

De leeftijd van de tweeling, een kwartje, een dubbeltje, de brug bij Zwolle.

FRIDA

Ik krijg een rare toon, of eigenlijk zijn het er drie...

TINUS

Dan heb je fout gedraaid.

Frida toetst opnieuw.

FRIDA

Zes, vijftwintig, tien, elf.

TINUS

Zeventien.

FRIDA

Hè?

TINUS

De brug bij Zwolle: zeventien.

FRIDA

Nee hoor, de brug bij Zwolle was elf meter hoog.

TINUS

Elf meter!? Elf meter is niks.

FRIDA

Dat moet je niet zeggen. Elf meter.... ellef meter... pfff...

TINUS

De laagste brug waar wij zijn afgedoken was bij Zutphen en die was zeven meter. Dan kan Zwolle nooit elf meter zijn geweest. Dat was minstens het dubbele. Voordat we beneden waren... ik heb nog een heel mandarijntje opgepeuzeld.

FRIDA

Ja, in één keer naar binnen gepropt. Opschepper.

TINUS

Nee, serieus, voordat wij het water raakten.... Bliksem! Waarom denk je dat de mensen zoveel geld gaven. Het was gekkenwerk, we speelden met ons leven.

FRIDA

Dat is waar, we speelden met ons leven...

TINUS

Nou dan.

FRIDA

Tot Wietze kwam.

TINUS

Ja, Wietze... altijd wat met die jongen. Maar dat kan dus geen elf meter zijn geweest.

FRIDA

Dat weet ik niet.

TINUS

Hoe hoog denk je dat we nu zitten?

FRIDA

Vier meter.

TINUS

Vierentwintig zul je bedoelen.

FRIDA

Neeee... vierentwintig?!... neee.

TINUS

Jaaa.

FRIDA

Is de meter dan ook al minder waard? Nee, toch? Dat zullen ze toch niet doen?

TINUS(tot publiek)

Zij heeft geen verstand van hoogte, nooit gehad ook.

FRIDA

Welwaar. Ik heb er wel verstand van. Haal het peillood er maar bij. Ga jij maar eens meten.

TINUS

Het peillood? Hebben we dat dan nog?

FRIDA

Ja.

TINUS

Waar?

FRIDA

In de keukenla, achterin.

TINUS

Dat je dat bewaard hebt...

Tinus verdwijnt in de keuken, in stilte telt hij zijn stappen.

FRIDA(tot publiek)

Het is niet zo'n best toestandje hier. We zijn niet vrolijk. Nu gaat het nog net...

Gerommel in de keuken.

FRIDA

Maar als ik straks dood ben...

Harder gerommel.

Kijk, nu wordt hij boos... FRIDA

Au! TINUS

Omdat hij het niet kan vinden. FRIDA

Frida! TINUS

Ja? FRIDA

Het zit vast! Het zit muurvast! TINUS

Lawaai van een keukenla die op de grond valt. Tinus komt uit de keuken in alle staten.

De la is eruit gemieterd. TINUS

Je hebt de appelboor aan de pink zitten. Kom es hier. FRIDA

Tinus loopt naar Frida. Zij trekt de appelboor van zijn vinger.

Die lade zat niet goed, die zat niet goed in de rails. TINUS

Ga jij nou maar zitten, dan zal Frida eens even kijken. FRIDA

Frida loopt heel langzaam en heel moeizaam naar de keuken, van het ene steunpunt naar het andere.

Het is hier niet zo... we zitten niet in de opgaande lijn. Meer in de neergaande lijn. TINUS(tot publiek)

Zij met het been, en het hoofd... nouja, 't is altijd een rare geweest. En ik... aan mij heeft ze ook niks meer. Ik kan net zo goed dood zijn. Aan de andere kant, wie moet dan het bed opmaken en de boodschappen tillen? Dan heb je dat probleem weer.

Enorm lawaai uit de keuken. Dan stilte.

TINUS

Frida?

Frida verschijnt in de deuropening met een wondje op haar hoofd. Ze heeft een peillood in de hand. Het peillood is een snoer met plakkertjes om de meters aan te geven en een stukje lood om het te laten zinken.

FRIDA

Het zat niet goed aan de muur.

TINUS

Wat is er gebeurd?

FRIDA

Het hangkastje zat niet goed aan de muur. Ik zocht steun.

TINUS

Godallemachtig.

FRIDA

Als het huis er nu ook al mee ophoudt...

TINUS

Hoe gaan we het doen?

FRIDA

Wat?

TINUS

Het kastje weer ophangen.

FRIDA

Wietze.

TINUS

Wietze... twee linkerhanden... nou ja.

FRIDA

Maar ik heb het peillood.

TINUS

Laat es voelen.
De plakkertjes zitten er nog aan.

FRIDA

Ja.
(tot publiek) Je had ons moeten zien. Dan kwamen we aan in zo'n stadje, op de fiets, en dan pakte Tinus de megafoon en riep ie... wat riep je nou maar weer...

TINUS

Komt het zien! Komt het zien! De sensationele vliegende panters springen van de IJsselbrug! Komt het zien! Salto Mortale! Om één uur!

FRIDA

En dan wij naar de brug. De hoogte meten. En natuurlijk zoeken naar het diepste punt, met het peillood. Minimaal drie meter water had je nodig, want je hebt een flinke vaart. En als je dan het water raakte vliegensvlug de rug hol trekken, anders breek je je nek op de bodem. Maar we hebben het wel es met minder gedaan.

TINUS

Moet je net haar hebben. Die weet van geen stoppen. Voor de duvel niet bang.

FRIDA

En dan stonden we daar te wachten tot de mensen kwamen, in onze badpakken. En hij had zo'n zwarte, met halflange pijpen. Dat stond hem! En dan liep ie rond, met de borst vooruit en dat koppie een beetje scheef. Net een stierenvechter.

TINUS

Dan had je haar moeten zien. Ze was sowieso al eentje waar iedereen naar omkeek als ze voorbijkwam. Maar dan had ze een badpak, knalrood - ik weet niet hoe ze eraan kwam - en dan had ze, heel ondeugend, rond de navel een rondje uitgeknipt. Nou, dat was wat in die tijd. Je moest ze zien kijken. En als dan de mensen er waren, dan pakte ik de trommel en dan begon ik te roffelen.

Hij pakt een koekjestrommel of een koperen schaal en begint daarop te roffelen.

FRIDA

Dames en Heren, mag ik u presenteren: De Vliegende Panters. Tinus de Dappere en

Frida de Verschrikkelijke voeren voor u uit een nimmer vertoonde levensgevaarlijke stunt. Zometeen duiken zij van deze 14 meter hoge.... de brug bij Zwolle was 14 meter hoog ...

TINUS

14? Verrek.

FRIDA

Zometeen duiken zij van deze 14 meter hoge brug. Zij wagen hun leven voor uw vermaak. Geef daarom met gulle hand.

TINUS

Dan moest je ze zien geven. En dan klommen wij op de leuning. En dan keken we elkaar aan en dan zeiden we...

TINUS EN FRIDA

"Vol gevaren is de jungle,
De tijgerklauw doodt razendsnel,
De omhelzing van een wurgslang
brengt verstikking in een tel.
Maar wij panters van het luchtruim
zijn voor sterven niet bevreesd.
Altijd vliegen wij samen verder,
zonder grenzen is de geest."

FRIDA

Ik zou nog zo graag één keer springen, Tinus.

TINUS

Maar je kan niet meer springen, Frida.

FRIDA

Nee.

TINUS

Ik zou je natuurlijk kunnen tillen.

FRIDA

Kun je dat?

TINUS

Open de deur.

Frida opent de balkondeur. Tinus tilt haar op.

FRIDA

Maar je ziet niks.

TINUS

Dan moet jij mijn ogen zijn.

Ze willen op het balkon stappen, maar dan gaat de bel. Ze blijven roerloos staan. Nog eens gaat de bel.

FRIDA

We kunnen niet opendoen.

TINUS

't is zielig voor de tweeling.

FRIDA

Ja.

TINUS

Ze zitten te wachten op hun snoep. Wietze denkt alleen aan het gebit.

Tinus zet Frida neer. Arm in arm schuifelen ze naar de voordeur.

Tinus neemt de hoorn van het speakertje.

TINUS

Ben jij dat, Wietze?

't is Wietze niet.

FRIDA

Wie is het dan?

TINUS

Ik kan het niet verstaan. Dat ding zoemt er doorheen.

Kom maar even boven! Ik zeg 'kom maar even boven'.

AAD EN DOORTJE

Een werkkamer.

Aad, een man van 40, komt binnen. Hij zet een computer aan en een minidisk. Doortje, een vrouw van 36, komt achter hem aan.

Die nacht hebben ze verschrikkelijke ruzie gehad, hun huwelijk staat op springen, beiden lopen op eieren.

DOORTJE

Wat ga je doen, Aad?

AAD

Ik ga nog even aan het werk.

DOORTJE

Maar we gaan toch zo weg?

AAD

Oja?

DOORTJE

Het is half twaalf.

AAD

O... Ik dacht, Wik zit nog in bad. De auto is nog niet klaar...

DOORTJE

Moet ik dat doen?

AAD

... ik dacht in de gegeven omstandigheden, je weet... ik heb verteld hoe... hoe...

DOORTJE

Dat heb je verteld, ja, maar dat betekent niet dat je zomaar... je kunt dat toch wel even overleggen.

AAD

Goed. Bij deze dan: "ik wil nog even werken, Door. Is dat goed?"

DOORTJE

Okay, dat is goed, Aad. Dan bel ik de wegwacht. Kijk, dan weten we tenminste

waar we aan toe zijn.

AAD

Ik vraag me trouwens af of ze daarvoor komen.

DOORTJE

Hoezo?

AAD

Voor een lege accu... Dat kun je gemakkelijk zelf doen.

DOORTJE

Ik niet. Ik kan dat niet zelf doen.

AAD

Moet ik het doen?

DOORTJE

Jij hebt geen tijd, toch? Ik bel gewoon de wegenwacht.

AAD

Ik doe het wel.

DOORTJE

Nee. Laat mij nou maar bellen...

AAD

Nee, ik doe het.

DOORTJE

Okay. Jij doet het.
Maar ga je dat dan nu ook doen?

AAD

Nu?

DOORTJE

Ja.

AAD

Wat je wilt.

DOORTJE

Ik wil gewoon dat we op tijd wegekomen. Maar als jij eerst nog gaat werken, dan kan ik het beter doen.

AAD

Nee. Ik doe het. Ik ga vannacht wel aan de gang. Of niet. Wat maakt het uit.

DOORTJE

Goed. Dan haal ik Wik en Lisa uit bad.

AAD

Moesten we daar eigenlijk niet bijblijven?

DOORTJE

...

AAD

Lisa's moeder had toch zo'n verhaal over dat neefje dat spelletjes met haar had gespeeld en dat ze nu... dat we ze een beetje in het oog moesten houden.

Doortje af. Aad staart een tijd voor zich uit.

AAD

Door! Waar zijn de autopapieren!?

DOORTJE(off-stage)

Die moet jij hebben!

AAD

Nietwaar. Ik kon ze gisteren ook niet vinden. Ik ben er vrij zeker van dat jij ze hebt gehad toen je naar de Kerstborrel was.

DOORTJE(off-stage)

Misschien in mijn handtas! Waar heb je ze voor nodig?

AAD

Ik ga toch de wegenwacht bellen! Anders moet ik naar Hulshof om z'n auto te lenen. Waar is je handtas?

De telefoon gaat over off-stage.

DOORTJE(off-stage)

Met Doortje.

AAD

‘Ik liep loatst langs het Schuutendaip, ik meende goverdomme da’k op scheuvels laip...

DOORTJE (off-stage)

Wacht even. Ik moet dat even met Aad overleggen.

AAD

‘Ik knal met mien kop tegen lanteernpoal oan, buule veur de kop met een sterrentien eraon. Schele Kastelain...’

DOORTJE

Dit is Juliette. Wietze is er nog niet. Ze vraagt of wij pa en ma kunnen halen.

AAD

Dat past niet, Door.

DOORTJE

Als we allemaal een kind op schoot nemen.

AAD

Je moeder met haar heup...

DOORTJE

Als die Michiel neemt...

AAD

Michiel moet in de Maxi Cosi.

DOORTJE

Voor één keertje.

AAD

Nee, ik vind dat niet goed. Het is ook niet toegestaan. Een baby heeft wettelijk recht op vervoer in een door de ANWB goedgekeurde Maxi Cosi.

DOORTJE

Goed. Dan huren we een auto hier om de hoek, dan hoeft de wegenwacht ook niet te komen, een spacewagon, daar kan iedereen in.

Wat vind je?

(in hoorn) Juliette, wij gaan even een spacewagon huren en dan komt dat wel voor elkaar. Ja...

Aad neemt de telefoon uit haar handen.

AAD

Dag Juliette met mij. Het antwoord is nee. We komen namelijk niet. Dat is een lang verhaal. Ik ben er zelf ook nog niet uit, maar ik heb begrepen dat het op is. Bij Doortje.
De liefde ja... Dusdusdus ja... dus ik denk eerlijk gezegd niet dat we komen, laat staan dat we schoonouders gaan afhalen.
Dankjewel. Ja, dankjewel. Dat zal ik doen. Ingelijks

Hangt op.

AAD

Ik ga daar niet mooi weer zitten spelen. Daar heb ik toch maar geen zin in.

Doortje gaat zitten. Verslagen.

DOORTJE

Kunnen we het niet vergeten? Ik dacht... ik hoopte, als we nou doen alsof het niet... Misschien meende ik het niet. Soms zeg je dingen, het is ook het uur van de nacht, en dat er ineens heel veel dingen bij elkaar opgeteld worden, dingen die misschien wel niet bij elkaar opgeteld moeten worden.

AAD

Nee.
Het klopt. Wat je zei klopt waarschijnlijk wel.

DOORTJE

Maar misschien is het niet waar.
Misschien is het niet echt weg, m'n liefde.

AAD

O, toch niet?

DOORTJE

Nee.

AAD

Maar waar is het dan gebleven, die liefde van je?

DOORTJE

Laten we niet... 't is ook druk, we hebben ook een druk leven. We zijn moe. Misschien dat we wat geduld moeten hebben, misschien moeten we afwachten.

AAD

O... toch wel. Ik dacht dat je tot de conclusie was gekomen dat het leven daar niet voor bedoeld was, maar dat is kennelijk toch misschien wel niet het geval... Dat is dan mooi.

DOORTJE

Aad...

AAD

Ik ben het daar volledig volmondig mee eens, ik ben altijd een voorstander geweest van het betrachten van geduld, het is ook veel beter voor de stofwisseling... goed... heel mooi... is het dan nu weer... je blijft... je blijft bij me... begrijp ik dat dan goed?

DOORTJE

Dat weet ik nog niet. Ik weet het niet.

AAD

O...

DOORTJE

Ik ga nu in ieder geval niet weg, niet stante pede. Ik ben bang, Aad, ik ben bang dat ik m'n leven aan het vergooien ben met...

AAD

Met mij en de kinderen.

DOORTJE

Niet flauw doen. Het is niet alleen mijn probleem. Ik wil verdomme dat er iemand van mij houdt. Helemaal, met huid en haar. Voor ik doodga wil ik dat er iemand van mij heeft gehouden. En ik wil zelf ook van iemand houden. Dat kan ik. Ik heb zoveel meer liefde en passie in me dat jij weet.

AAD

Ik dacht altijd dat wij dat wel deden... van elkaar houden bedoel ik... zo ongeveer dan... maar goed...

Er komt natuurlijk wel eens iets tussen...

DOORTJE

Jijzelf komt er tussen. Het is erg moeilijk om contact met jou te hebben, wist je dat? Je bent zo ingekapseld. Je moet door zoveel lagen heen en dan ben je er nog niet. Wat kijk je nou? Zoals jij kijkt, zoals jij mij aankijkt, dat is geen kijken, dat is alsof er iemand zit te loeren vanuit een bunker.

AAD

Misschien moet ik dan maar eens naar de oogspecialist.

DOORTJE

Hou op. Hou op jij.

AAD

Wat moet ik dan? Wat wil je nou eigenlijk van me!

DOORTJE

Ik wil dat je het toegeeft.

AAD

Wat!

DOORTJE

Dat het kaal is tussen ons, dat er een woestijn tussen ons in ligt, en misschien wel altijd heeft gelegen. Dat we uitdrogen. Ik wil dat je dat toegeeft.

AAD

...

DOORTJE

Hou je van me? Hou je van me?! Je houdt niet van me! Geef het toch toe! Klootzak!

AAD

Hou je mond. Hou je mond, jij! Jij moet niet zoveel praten! Jij moet niet zoveel bewegen! Geen mens kan jou bijhouden! Waarom moet er altijd dit? Waarom moet er altijd dat? Waarom kun je niet gewoon naast me zitten op de bank? Dat doet iedereen. Iedereen zit 's avonds op de bank tot het nacht wordt en je weer kan slapen. Wat is daar mee mis. Wat is daar in godsnaam mee mis!

Hij pakt Doortje beet en probeert haar te kussen.

AAD

Ik wil met je naar bed. Ik wil verdomme met je naar bed.

Doortje werkt zich los en loopt weg.

Aad blijft alleen achter.

DOORTJE(off-stage)

Jullie moeten je nu echt afdrogen, kinderen.

Lisa, je moeder komt je zo halen.

Aad doet de minidisc aan.

MENEER SNOEI (op tape)

Ogenschijnlijk weten de verzekeraars hun beleggingswinsten nog op peil te houden, maar dat is boekhoudkundige Spielerei. Het helpt ook niet, de hedendaagse belegger kijkt daar dwars door heen. Hij ziet de misère in het hart van hun portefeuilles.

AAD (op tape)

Die misère, waar wordt die door veroorzaakt?

MENEER SNOEI (op tape)

In de eerste plaats door het belabberde beursklimaat. De premies blijven binnenstromen en al dat binnengulpende kapitaal, moet ergens heen. Dat zorgt voor een allerakeligste beleggingsdwang. Daar komt nog bij dat de verzekeraars de laatste tijd in allerlei schandalen betrokken zijn geraakt. Dat betekent niet alleen een flinke strop, maar ook een deuk in het imago. En de consument voelt dat en haakt af.

Aad doet de minidisc uit.

WIK EN LISA

Wik en Lisa zijn zes jaar oud en zitten in bad.

WIK

Zullen we doen dat ik ben een klein slechtvalkje en jij bent een baby-uil, baby-steenuil. Nee, ik was een Stellerzeearend en jij was dan de...

LISA

Ik ben een meeuw. Pieppiep.

WIK

Ah...ah...ah... ik jou lief vind... ah.. ah...

LISA

Pieppiep. En dan is dit ons nest. Pieppiep, ik heb honger, ik wil snoep.

WIK

Kom maar meeuw. Kom maar, ik haal het wel even voor jou. Jij niet bang zijn.

LISA

Ik ben ook niet bang.

WIK

Daar komen de slechterikken aan. In de straaljagers. Stellerzeearend moet even vechten. Kijk, en dan pak ik ze zo.

Hellep. Boing, boing. En dan vallen ze zo in het water. Grappig?

LISA

Nu wil ik niet meer.

WIK

Wil jij dan de Stellerzeearend zijn?

LISA

Ik ga even zwemmen.

WIK

Wie denk jij dat de allersterkste roofvogel is?

LISA

Lalilalila.

WIK

De vechtarend natuurlijk, die valt wel eens een geit aan.

DOORTJE(off-stage)

Gaan jullie je zo afdrogen?

Lisa, kan jij jezelf ook afdrogen?

LISA

Ja!

WIK

We gaan ons niet afdrogen.

DOORTJE(off-stage)

We moeten zo weg, Wik. Jouw moeder komt ook zo, Lisa.

WIK

Ga jij je afdrogen?

LISA

Neeee.

DOORTJE(off-stage0

We gaan niet op je wachten, Wik!

LISA

Ladidadida.

WIK

We gaan het niet vertellen, hè.

LISA

Natuurlijk niet.

WIK

Ook niet aan onze moeders, toch?

LISA

Nee.

WIK

Wel grappig. We zeiden het helemaal tegelijk. Helemaal tegelijk. Zo zaten we. Mijn Lisa.

LISA

IK was ietsje eerder.

WIK

Nou nee hoor, dan was ik ietsje eerder.

LISA

Nee, jij niet.

WIK

Okay, dan waren we tegelijk.

LISA

Tegelijk.

WIK

Liefliedflief.

LISA

Mmm.

WIK

Maar we gaan niet trouwen.

LISA

IK ga wel trouwen.

WIK

Ik ga niet trouwen. Dan moeten we de hele tijd oppas nemen.

LISA

Ik wil wel trouwen. Dat wil ik.

WIK

Okay. Dan wil ik dat ook. Of we nemen Timo in huis, dan is Timo onze oppas.

LISA

Timooo.

DOORTJE(off-stage)

Jongens, nou moeten jullie echt opschieten, hoor.

WIK

Weet je wat? Als je nou met zwemles moe wordt, dan hou je gewoon m'n voeten vast. Dan trek ik je. Of je gaat op me zitten. Dat is leuk.

LISA

Ja.

WIK

Ik kan beter zwemmen dan jij, toch?
Ik kan toch harder?

LISA

Ik kan langer onder water.

WIK

Ik ook. Ik kan wel heel heel erg lang. Wel duizend... minuten.

LISA

Ik ook. Ik wel duizend keer duizend minuten.

WIK

Ik wel miljoen keer oneindig minuten? Weet je wat Timo nog niet eens durft. Timo durft nog niet eens met zijn ogen in het water.

LISA

Ikkewel. Lalilalila.

WIK

Ikook. Dadidadida.

LISA

Jij durft niet door het gat te duiken.

WIK

Dat is niet waar. Dat durf ik wel. Ik kan het alleen niet.

LISA

De juf zei dat je het niet durft. Dat zei ze tegen je vader.

WIK

Hou op. De juf weet er helemaal niets van. En jij ook niet. Ik heb gewoon niet genoeg lucht!

LISA

Niet zo gillen!

WIK

Gil zelf niet zo!

LISA

AAAH!

WIK

AAAH!

Ik kan harder zwemmen en jij kan beter duiken, toch?

Ik kan beter boven water en jij kan beter onder water. Tegen ons samen kunnen de vijanden nooit winnen. Als ze boven water zijn, dan ga ik.... moet je zien.... tatatatata... en dan gaan ze onder water en dan kom jij eraan, toch?

LISA

Ja.

WIK

Boemerdeboem.

LISA

Lalilalila. Moet je kijken, ik ben een labbedoedas.

WIK

Ik ben ook een labbedoedas. Au. Boem. Dood.

LISA

Lalilalila.... bombom...

ALIE EN RICHARD

Alie(48) zit op een bankje bij een bushalte, Richard(48) komt aanlopen.

Dag. RICHARD

Dag. ALIE

Daar ben je weer. RICHARD

Vanuit jouw gezichtspunt wel, vanuit mijn gezichtspunt ben ik er nog steeds. ALIE

Ja, haha. RICHARD
Alie...

Wat? ALIE

Niks... ik zei gewoon 'Alie'... omdat ik je naam weet. RICHARD

Hendrik... ALIE
Dat was een grapje, Richard.

Haha. RICHARD
't is niet koud.

Nee, 't is niet koud. ALIE
Hij had er al lang moeten zijn.

RICHARD

Ja... dat is... tien voor heel, tien voor half, dan gaan ze. Behalve op zon en feestdagen. Dan komt er een aantal te vervallen.

ALIE

Maar niet die van tien voor half twaalf.

RICHARD

Nee, die niet, die zeker niet.
Die had er al lang moeten zijn.

ALIE

Ga je ook op bezoek?

RICHARD

Nee...
Ik zag je lopen. Ik denk, daar gaat ze.
Lekker uit de wind hier, lekker in het zonnetje. Niet gek, toch?

ALIE

Nee, dat is niet gek.

RICHARD

Jij... jij zat in de tuinploeg, of niet?

ALIE

Ja.

RICHARD

Dat dacht ik dus ook. Ik dacht Alie zit in de tuinploeg.
Of vind je dat vervelend, dat ik dat dat zo vraag?

ALIE

Nee.

RICHARD

Jij zat er dus in... maar nu niet meer...

ALIE

In november heb ik mij teruggetrokken. Het werd me te koud.

RICHARD

Jaja.
Maar ik zit er nu wel in, in de tuinploeg.
Waar zit jij nu?

ALIE

Mozaiek. We lijmen van die kleine vierkante steentjes op bijzettafeltjes.

RICHARD

Daar moet je behoorlijk rustig voor zijn, of niet?

ALIE

Dat valt wel mee.

RICHARD

Leuk?

ALIE

Jawel. Er zijn alleen te weinig tegeltjes. Dus nu is het mijn taak, als zo'n tafeltje klaar is, de tegeltjes er weer af te bikken. Dan kunnen ze opnieuw worden gebruikt.

RICHARD

Raar. Dat vind ik raar. Dat begrijp ik niet, dat dat dan zo klunzig geregeld word, dat is toch om uit je vel te springen.

ALIE

Misschien hoort het bij de therapie, misschien willen ze ons leren omgaan met de zinloosheid van alles.

RICHARD

Denk je?

ALIE

Nee. Het is gewoon laksheid.

RICHARD

Dat denk ik ook.

In de tuin zit dat natuurlijk ook... dat aspect van zinloosheid. Ik zal maar zeggen, het ene jaar hark je de bladeren weg en het volgende jaar liggen ze er weer. Maar ja, die bomen kunnen er niks aan doen.

Ken je Jan?

ALIE

Jan met de kromme neus?

RICHARD

Ja, die is vanmorgen in de beek gesprongen, wou zich van kant maken.

ALIE

Niet gelukt natuurlijk.

RICHARD

Nee. Jan heeft niet veel verstand.

ALIE

Arme Jan.

RICHARD

Ja.
Heb je nog ideeën gehad?

ALIE

Niet echt. Ik zat nog na te kauwen op vorige keer, maar ik denk toch dat het niet kan. Volgens mij zit ook de geest gevangen in de keten van oorzaak en gevolg. Bovendien vind ik 'zomaar' ook wel heel erg 'zomaar'.

RICHARD

Kijk, dit heb ik overgeschreven.

Geeft Alie een briefje.

ALIE

"God is een woord, hard als een gletsjerkei, waarbij de mooiste letter van het alfabet zit ingeklemd tussen de 'g' van 'gevangenis' en de 'd' van 'dood'."

RICHARD

Mooi?

ALIE

Schitterend.

RICHARD

Je mag het houden.

ALIE

Waar staat de 'o' voor?

RICHARD

Dat weet ik niet. Dat zal wel weer iets met... je snapt het wel.

ALIE

Orgasme.

RICHARD

Zoiets ja.

ALIE

Orgie.

RICHARD

Hou maar op.

ALIE

Niks voor ons.

RICHARD

Nee, niks voor ons.
Heb jij wel eens...

ALIE

Jawel.

RICHARD

Mooi?

ALIE

Het is lang geleden.
Toen stroomde alles nog in en uit. Ook de tranen.

RICHARD

Als je kan huilen, dan ben je een eind op weg.

ALIE

Dat is waar.
Ik heb wel eens het idee dat m'n ziel is verschrompeld tot het formaat van een erwt.
Als ik mijn hoofd schud, hoor ik hem soms rollen.
En jij?

Wat?

RICHARD

Of je wel eens...

ALIE

Neu... Ze hebben me laatst weer eens naar het zwembad meegenomen, maar dat ging niet goed... al dat bloot. Ik word er heel raar van.

RICHARD

Vind je het erg?

ALIE

Je denkt wel eens 'ik kan er net zo goed niet zijn'.

RICHARD

Daarom zitten we hier ook, omdat we dat wel eens denken.

ALIE

Maar er zijn ook andere dingen.

RICHARD

Zeker.

ALIE

Je kan ook samen op een bank zitten. En dan wat praten.

RICHARD

Dat is vaak beter.

ALIE

Dat denk ik ook.

RICHARD

De 'o' van 'op een bankje.'

ALIE

Ja...

RICHARD

Ga jij...

ALIE

Wat is er Richard?

RICHARD

Niks, niks.
Ga jij naar familie?

ALIE

Ja. Ik heb twee neefjes, voor allebei heb ik een scheetkussen gekocht.
Ik kan vragen of ik terug mag naar de tuinploeg. 't is zo'n zachte winter.

RICHARD

Dat is waar. Het is een hele zachte winter, een winter van niks. Maar het is nog vroeg. Er kan nog van alles komen.

ALIE

Dat is waar.

RICHARD

Opeens. De 'o' van 'opeens'.

Alie's mobiele telefoon gaat.

ALIE

Ja dag, met Alie.

JULIETTE

In het huis van Juliette en Wietze. Juliette, een vrouw van 50, is aan het telefoneren.

JULIETTE

Dag Alie, met Juliette. Ik wou je iets vragen. Wietze is nog niet thuis. Hij zou vandaag uit Italië komen, maar er is op de een of andere manier iets misgegaan met het overstappen... Ik begrijp het ook niet echt. Ik heb gebeld, maar hij is dus wel ingestapt in Rome, maar in Brussel moest hij overstappen in een vliegtuig naar Amsterdam en dat is niet gelukt... ja, het is ook vreemd, hij heeft ook niet gebeld, maar goed, er zal wel een hele normale verklaring voor zijn, de batterijen van z'n mobieltje zullen wel op zijn, hij zal zich wel vergist hebben in de gate enzovoort... maar waar ik voor bel, hij zou ook jullie ouders halen... en nou heb ik al Doortje gebeld om te vragen of zij dat kon doen, maar die zit in een crisis, dus die komt waarschijnlijk niet, dus nu wou ik jou vragen, 'kun jij misschien een taxi nemen en dan langs je ouders gaan?'

Ja, dat snap ik. Nee, natuurlijk. Wacht. 't is misschien ook onzin. Ik ga het anders doen. Nou... je nichtje, of je achternichtje... Mineke... Wietze heeft haar uitgenodigd, ze woont sinds kort hier vlakbij, die staat nu voor de deur in haar autootje... 't is een beetje... nee niks, ze zit er al een kwartier met haar vriend te foezelen, snap je... ik kan ze zien vanuit het raam hier, ze vinden het duidelijk erg moeilijk om als zelfstandige wezens de buitenwereld te betreden... logisch ook, het is net aan, een Chinese jongen uit het restaurant hier, Happy Garden... maar ik ga haar gewoon bellen op haar mobieltje, ik doe of m'n neus bloedt. En dan vraag ik of zij even naar jullie ouders wil rijden. Tot zo.

Ze sluit de telefoon af. Ze wankelt even en slaat een hand voor haar gezicht.

JULIETTE

Ik ben vanmorgen haast een uur bezig geweest om een haas in handzame stukken te knippen. Een bloed...

Ze typt een nieuw nummer in.

JULIETTE

Dag Mineke, met Juliette. Ik wou je iets vragen, wil je me terugbellen? Dag. Verdomme. Ik kan toch moeilijk op het raampje gaan tikken... Wietze, kom thuis! Ik ga nog geen sla maken. Dan moet er eerst maar eens iemand komen... Wat ben ik ongelukkig.

Ze belt nog een keer.

JULIETTE

Wietze, met mij weer, bel me alsjeblieft. Ik begrijp het niet, ik maak me zorgen.

Ze hangt op.

JULIETTE

Klootzak. Overspannen etter.

Ze kijkt naar buiten.

JULIETTE

Waarschijnlijk hebben ze nu rauwe lippen en een beetje uitslag rond de mond... en geen idee hoeveel tijd ze bezig zijn geweest...
Ik heb het ook meegemaakt, ik ben er voor weggelopen, maar ik heb het ook meegemaakt. In de tijd dat ik me nog bijzonder voelde. Hoe lang heeft dat geduurd? Als ik alleen door het bos liep, als ik keek naar de bruine bladeren onder mijn voeten, de stokjes en twijgjes, de mieren die er geheimzinnig tussendoor kropen, dan wist ik dat ik aan de beurt was... en dat ik mooi was... er ging van mij genoten worden op grote kosmische schaal, dat wist ik zeker... 'je bent een bloem uit het hart van de kosmos'... dat heeft een keer iemand aan me geschreven...

Ze toetst opnieuw een nummer in.

JULIETTE

Die hebben hem er gewoon niet goed opliggen.

Ze hangt weer op.

JULIETTE

Wietze en ik waren al een aantal jaren bij elkaar, toen, maar dat was niet genoeg, voor ons allebei niet. En daar spraken we ook over. Ik zei alles, ik vond dat ik alles moest zeggen. Op eentje, een iets oudere man, werd ik erg verliefd... ik heb het heel lang ontkend, maar het was overduidelijk... als ik bij zijn huis in de buurt kwam, werd ik slap en bibberig... soms ging ik op de rand van het trottoir zitten, om niet flauw te vallen... dat werd heel moeilijk met Wietze, die wou het niet hebben, maar ik wou het niet opgeven... ruzies, discussies over natuur en moraal, of jaloezie burgerlijk was of niet, huilpartijen, we zeiden alles, ook over seks, en het was verschrikkelijk pijnlijk, vooral voor hem... maar wonder boven wonder, is hij niet

bij mij weggelopen en ik heb toch voor hem gekozen... Terwijl ik niet verliefd op hem was...

Anderhalve week geleden... ik ben alleen thuis en ik weet niet waarom... het had te maken met de tijd van het jaar... omdat de lucht zo doordrongen is van bisschopswijn, dennenbomen, jachtpartijen, muskus, nevel, natte sneeuw, warme lakens... in ieder geval was ik ineens nieuwsgierig naar mijn oude liefdesbrieven en m'n oude dagboeken... en, ik had die dingen indertijd begraven in de tuin, de dingen die daar betrekking op hadden, in een doos in een plastic zak, ik ben erg kinderlijk in dat soort zaken ... dus ik ben naar buiten gegaan en heb het opgegraven, de grond was flink hard, en toen heb ik hier aan tafel zitten lezen... en ik was verheugd en ontroerd, omdat ik met mijn eigen ogen kon vaststellen dat ik het inderdaad had meegemaakt... En toen kwam Wietze binnen, ik had hem nog lang niet verwacht, en hij werpt een blik en ik zie dat hij begrijpt wat het is, maar hij zegt niks en ik ook niet... Twee nachten later, begint hij ineens in het donker, uit het niets, of ik gelukkig met hem ben, of ik geen spijt heb dat ik indertijd voor hem heb gekozen en niet voor puntje puntje. En wáárom ik dan voor hem heb gekozen, en of dat geen angst is geweest, gewoon omdat ik het nieuwe niet aandurfde. Erg pijnlijk allemaal, in twintig jaar is er niets veranderd. En hij wordt boos, allerlei gedrag wordt ineens aangevoerd om te bewijzen dat ik niet echt van hem gehouden heb en dat deze zoveel jaren bedrog zijn geweest. En zo verongelijkt en zo bitter... De volgende ochtend is hij op het vliegtuig gestapt...

Wat moet je zeggen? Wie weet nou waarom hij iets doet? Je kunt er wel over na denken, maar duidelijker wordt het niet. Ik heb er toen ook heel lang over nagedacht en uiteindelijk toen het niet anders meer kon gekozen, maar waarom... Het enige dat ik nu denk, en dat heb ik ook tegen hem gezegd is dat de werkelijkheid altijd wint. Wat je doet, dat telt. Ik bedoel, als je lang genoeg met iemand bent dan ga je of van hem houden of je gaat hem haten. Ik had met een kwart van de mannelijke bevolking gelukkig getrouwd kunnen zijn, denk ik. Maar dat bevredigt hem niet... Dat is hem niet bijzonder en extreem genoeg... diep van binnen is hij... Veel mannen zijn toch een soort drenkelingen als het om de liefde gaat... Nou ja, misschien was ik wel bang, bang om te vallen, jezelf te verliezen, ik weet het niet. Dat versmelten is mooi, maar het moet niet te ver gaan... Ik denk dat ik ergens in m'n achterhoofd wist dat ik met Wietze beter de afwas kon doen. Dat zal het zijn.

Ze kijkt naar buiten.

JULIETTE

Nou ja! Ze rijden gewoon weg. Ze hebben zich bedacht, de twee-eenheid, ze gaan gewoon weer naar huis, ze duiken het bed weer in. Wat moet je ook met anderen? Waarom zou je afdalen van je troon?

Ik ben bang. Ik ben bang dat hij weg gaat lopen. Dat hij nu wegloopt in Brussel... Ik wil niet alleen oud worden. Het is al zo kaal, er zijn al zoveel laagjes afgesleten,

er is al zo weinig diepte over.

WIETZE, KARLA EN MAR

Op een vliegveld. Wietze (50) en Karla (42). Karla heeft gehuild.

KARLA

Het is het geweld ervan. Ik kan niet begrijpen dat zoiets in de lucht blijft. Zo woest en dat je je daaraan moet overgeven... Sorry. Zo razen de dingen voort.

STEM

Attention. Passengers for flight BA 114 to Amsterdam Schiphol are requested to go to gate 13.

Attentie. Willen de passagiers voor vlucht BA 114 naar Amsterdam Schiphol Amsterdam zich melden bij gate 13.

KARLA

Dat ben jij.

WIETZE

Ja.

KARLA

Je moet gaan.
Op naar je vrouw en je kind en je kerstdiner.

WIETZE

Ik heb nog wel even...
Ga jij maar eerst.

KARLA

Kalkoen. Hij heeft vast kalkoen gemaakt.

WIETZE

Ga je het vertellen?

KARLA

Ja.

WIETZE

Dus we zien elkaar niet weer.

KARLA

Ik denk het niet.

WIETZE

Verdomme. Ik ben nog niet klaar met jou. Je bent in al mijn poriën gedrongen. Ik heb nog zoveel stukjes van jou niet gekust.

KARLA

Ssst.

WIETZE

Al die miljoenen cellen... Kunnen we niet nog...

KARLA

Nee...

WIETZE

We kunnen een vlucht missen, dat kan verdomme, dat bestaat. De wereld is opgehouden te bestaan, bijvoorbeeld, hij diende toch al nergens voor, dus...

KARLA

Ssst.

MAR komt aanlopen, een vrouw van ongeveer dezelfde leeftijd als Wietze.

MAR

Wietze?

Karla maakt van de gelegenheid gebruik om er tussenuit te knijpen.

KARLA

Het ga je goed.

Ze geeft hem een kus en is weg.

WIETZE

Wacht...

Stoor ik? MAR

Het maakt niet uit. WIETZE

Ken je me nog? MAR

Natuurlijk.
Marretje. WIETZE

'Mar' is het tegenwoordig. MAR

Mar. Ik moet trouwens zo naar m'n vliegtuig, dus... WIETZE

Waar ga je heen? MAR

Schiphol. WIETZE

Ik ook. MAR

Ah. WIETZE

Ik kom net van m'n ouders. MAR

Geneve toch? WIETZE

Ja. MAR
We hebben nog wel even. Hij vertrekt pas over een half uur. Of is een vliegtuig
vrouwelijk...

Mannelijk. WIETZE

Kom even zitten. Wil je koffie? MAR

Nee. WIETZE

Weet je dat ik net aan je moest denken?
Er liep een man voorbij met zo'n waanzinnige hoeveelheid aftershave op. Dat had jij vroeger ook, zo'n dichte verstikkende wolk om je heen alsof je de mensen wou vergassen. Dat heeft Juliette je waarschijnlijk wel afgeleerd... MAR

Hoe is het? WIETZE

Goed. MAR

Je ziet er ook goed uit. WIETZE

Oja? MAR

Je bent magerder geworden. WIETZE

En dat is goed? MAR

Dat weet ik niet. WIETZE

Wie was dat? MAR

O... WIETZE

Wat doe je zoal?

MAR

Wat doe ik zoal? Ik werk bij een uitgeverij.

WIETZE

Leuk?

MAR

Jawel. Beetje moederen over de schrijvers. Het zijn van die dolende zielen. Als een kind zo blij als je een praatje met ze maakt, of als je even hun nek masseert.

WIETZE

En verder?

MAR

Eten, drinken, slapen, als het lukt, ruzie maken, zeilen, ik heb een vriend, af en aan, een vriend met een zeilboot.

WIETZE

Heb je kinderen?

MAR

Nog steeds zo recht op de man af.

WIETZE

Beroepsdeformatie, sorry.

MAR

Ik heb een zoon... tje.

WIETZE

Mooizo, heel goed.

MAR

Hoezo?

WIETZE

Jij wou dat toch zo graag.

MAR

Dat is waar... Hij is er alleen niet meer, hij is doodgegaan. Niet ouder dan drie

geworden.

WIETZE

Wat verschrikkelijk.

MAR

Ja. Het is lang geleden.
Hoe gaat het met jou?
Hoe gaat het met jouw kinderen?

WIETZE

Kind. Het is bij één gebleven. Een meisje, Fieke. Ze is op wiskundekamp. We zien haar bijna nooit.

MAR

En jij?

WIETZE

Ja.

MAR

Wat betekent 'ja'. Dat je in leven bent?

WIETZE

Dat het gaat.

MAR

Dat klinkt niet erg enthousiast.

WIETZE

Je treft me op een slecht moment.

MAR

Hoe is het met je werk.

WIETZE

Ach... Ik word een ouwe lul, denk ik.

MAR

Hoezo?

WIETZE

Ik ben het contact kwijt, ik begrijp deze tijd niet meer. Heel vervelend.

MAR

Onhandig voor een journalist.

WIETZE

Het gaat alleen nog maar over centen en macht, niemand vindt meer iets, niemand staat meer ergens voor. Het is zulk slap gelul. Hysterie, verder niks. Ik vind het echt een klotetijd. Vind je niet?

MAR

Nee. Ik vind dat wel prettig. Dat dwangmatige om overal een mening over te moeten hebben, dat was toch eigenlijk erg vervelend.

WIETZE

Vind je dat?

MAR

Ja, dat vind ik.

WIETZE

Ik niet. Het houdt je gaande. In onze tijd...

MAR

Onze tijd? Wanneer was dat?

WIETZE

Je snapt wat ik bedoel, toen zaten we er met onze neus bovenop. We waren intens betrokken bij alles.

MAR

We deden alsof.

WIETZE

Ik niet.

MAR

O nee?

WIETZE

Zal ik je eens iets gekks vertellen? Soms word ik 's nachts wakker en dan ben ik bang om uit mijn bed te vallen. Wat vind je daarvan?

Dan denk ik: ik ben eenenvijftig jaar en er is in eenenvijftig jaar niks gebeurd. Dan kijk ik naar vroeger en dat is dan een afgrond van leegte en mislukking en dan kijk ik naar de toekomst en dat is ook een afgrond, en zelf lig ik op een smalle richel ertussenin.

MAR

Spijt.
Je hebt een midlifecrisis.

WIETZE

Volgens Juliette is het een burn out.

MAR

Ga je naar een psychiater?

WIETZE

Ja. Hij geeft me pilletjes. Maar daar word ik alleen maar duf van.
Laten we erover ophouden.
Ik ben blij dat ik je zie, ik ben blij dat jij nog steeds zo knap bent.
Denk je er nog wel eens aan?

MAR

Wat moet ik daar op zeggen.

WIETZE

Het is lang geleden.

MAR

Twintig jaar. Ietsje minder.

WIETZE

Ik heb nooit begrepen waarom het niks is geworden.

MAR

Doe niet zo raar. Jij wou niet, omdat je vrouw zwanger was. Je durfde je prille geluk niet in de waagschaal te stellen.

WIETZE

Dat is waar.
Maar toen ik me bedacht had, wou jij niet meer.

MAR

O nee?

WIETZE

Ik snapte het wel. Dat zei ik ook, ik zei dat je gelijk had. Maar toch, we hadden op z'n minst één keer met elkaar moeten neuken. Dat is eeuwig zonde. Ik schaam me diep.

MAR

We hebben één keer... geneukt.

WIETZE

In dat straatje, bedoel je.

MAR

Het Servetsteegje.

WIETZE

Maar dat was toch niet echt... we waren stomdronken. De volgende ochtend kon ik me er al bijna niets meer van herinneren, behalve de verwarring. Dat telt niet echt mee, toch?

MAR

O nee?

WIETZE

Het idee was natuurlijk goed.

MAR

Het idee?

WIETZE

Ja.

MAR

Je bedoelt dat je later kunt zeggen: ik heb geleefd, ik ben een man van de wereld, want ik heb een vrouw genomen in een steegje.

WIETZE

Nog steeds zo vilein.

MAR

Dat verleer je niet.

Het is goed dat ik je tegenkom en het is nog beter dat we het er even over hebben gehad, want ik liep rond met een schuldgevoel en ik zie nu dat dat toch echt onterecht is.

WIETZE

Wat bedoel je?

MAR

Dat wat jij niet mee wilt tellen, heeft consequenties gehad, die wel degelijk meegeteld moesten worden. Het idee dat goed was, is vlees geworden, snap je wat ik bedoel? Een kind. Een zoontje dat verdronken is toen hij drie jaar oud was. Kijk.

Ze geeft hem een fotootje.

WIETZE

Waarom... waarom heb je dat nooit gezegd?

MAR

De dag na het Servetsteegje heb jij de boel gecancelld, weet je nog. En toen jij je een maandje later bedacht, heb ik gezegd dat ik een man wou waarmee ik een gezin kon beginnen. Ik hoopte natuurlijk dat jij zou zeggen 'die man ben ik' en dan had ik gezegd, 'dat komt mooi uit, want het werk is al gedaan'. Maar het pijnlijke was dat jij het alleen maar op kon vatten als een afwijzing. Je was niet eens in staat om het als een mogelijkheid te zien.

WIETZE

Godverdomme.

MAR

Zeg dat wel. Ik ga alvast naar de gate. Totzo.

WIETZE

Wat een klotestreek.
Hoe heet hij?

MAR

Marius.

Mar loopt weg. Wietze kijkt naar de foto en begint te huilen.

FIEKE EN VINCENT

Buiten. 's Avonds laat. Fieke (17) komt aangelopen, Vincent rent achter haar aan (17).

VINCENT

Wacht nou even. Wat is er nou.

FIEKE

Niks. Ik wil dat gewoon niet. En ik vind het ook stom dat je zo... dat je zo... het is niet iets dat je zomaar....

VINCENT

Sorry. Ik dacht dat jij dat ook... ik bedoel, je wou toch met me op wiskundekamp?

FIEKE

Misschien hou ik wel gewoon van wiskunde. Dat kan toch.

VINCENT

Natuurlijk kan dat. Ik heb dat nooit zo gemerkt, maar natuurlijk.... Het is ook, omdat we al een tijdje bezig zijn... Jezus, ik...

FIEKE

Ik wil gewoon niet dat het verder gaat, ik wil niet dat je verliefd op me wordt, of dat soort gedoe. Ik vind het goed zoals het is. Punt.

VINCENT

O... dat weet ik dan. Ik snap er niks van, maar goed...

Wat is er eigenlijk mis mee, met verliefd worden? Niet dat ik dat van plan ben hoor...

FIEKE

Ik wil niet dat het ongelijk is tussen ons. Dat de een meer houdt van de ander dan omgekeerd, dat geeft problemen, dat wil ik niet, dan ga ik me schuldig voelen.

VINCENT

Waarom dan?

FIEKE

Snap je dat niet?

VINCENT

Nee.

FIEKE

Gebruik dan je verstand.

VINCENT

Dat doe ik. Het enige dat ik ervan begrijp is, dat ik wel met je naar bed mag, als ik niet verliefd ben, maar niet als ik wel verliefd op je ben. Zo zit het toch?

FIEKE

Nee. Hou op.

VINCENT

Ik hou niet op. Ik weet heus wel wat er is, ik ben niet gek.

FIEKE

Wat dan? Wat is er dan?

VINCENT

Niks.

FIEKE

Jawel, nou moet je zeggen.

VINCENT

Je wilt alleen maar vuile smerige seks, zoals met die conciërge van het Thorbecke. Of dacht je soms dat ik dat niet wist. Ik ben niet achterlijk.

FIEKE

Wat dan. Wat weet je dan.

VINCENT

Dat jullie altijd gingen neuken in het schoonmaakhok, tussen de bezems en de dweilen, tot jullie betrapt zijn. En dat jullie toen allebei van school moesten. En dat hij heeft gezegd dat hij wel moest, na de eerste keer, dat jij hem dwong, omdat je het anders aan z'n vrouw ging vertellen.

FIEKE

Dat is helemaal niet waar, klootzak! Dat is niet waar. Godverdomme.

Iedereen lult maar raak. Wat weet je eigenlijk van.

Fieke begint te huilen. Vincent staat er onthand bij.

VINCENT

Sorry.

Wat is er dan eigenlijk gebeurd? Of wil je het niet zeggen.

FIEKE

Gewoon. Ik was eenzaam. Ik voelde me net een dode mus waar ze een omgekeerde bloempot overheen hebben gezet. Alleen met die conciërge had ik wel contact. En toen kwam er ook seks. Hij hield niet van me, maar ik hield ook niet van mezelf, dus dat klopte wel. Ik genoot van zijn macht over mij. Zoals hij mij neerzette en beetpakte. Na afloop was ik altijd misselijk, maar ik dacht dat erbij hoorde, ik vond het wel een normale prijs. En toen kwam het uit en toen ging hij nare dingen zeggen... het was echt een klootzak. Zo, nu weet je het.

Ik wil dat dus nooit meer, en ik wil een tijd geen seks, ik moet het eerst begrijpen.

Ik ben geen dier die overgeleverd is aan z'n lust.

Ik heb het koud.

VINCENT

Je moet je jas dicht doen.

Wil je een sigaret?

Ik heb nog nooit...

FIEKE

Dat weet ik.

VINCENT

Jammer dat het zo bewolkt is. Je kunt hier vast prachtig sterren zien. Wat denk jij: zijn er meer zandkorrels op aarde of sterren in het heelal.

FIEKE

Ik weet het niet.

VINCENT

Op iedere zandkorrel zijn er een miljoen sterren. Een miljoen. Dat heeft iemand uitgerekend.

FIEKE

Wat overdreven. Het lijkt me meer dan nodig is.

VINCENT

Dat weet je niet, dat moet je niet zeggen. Misschien heb je wel zoveel sterren nodig, met nog meer planeten er omheen om een kans te hebben dat er op eentje iets levends ontstaat. Misschien zouden wij hier nu niet zo staan... zo met z'n tweeën... als er niet...

Het mobieltje van Fieke gaat.

FIEKE

Met Fieke.

Wat? Hoezo gesprongen?

Jezus. Nee, natuurlijk, ik kom. Morgenochtend. Dag.

(tot Vincent) Mijn opa en oma zijn van het balkon gesprongen. Met z'n tweeën, gewoon gesprongen.

VINCENT

Dood?

FIEKE

Ja, van de vierde verdieping. Ze waren allebei niet zo goed meer. Mijn opa heeft m'n oma getild, ze kon niet zo goed meer lopen.

VINCENT

Wat geweldig.

FIEKE

Ja.

VINCENT

Hield je van ze?

FIEKE

Jawel. Ik kreeg altijd geld. Een tientje. Opa was bijna altijd humeurig, oma was erg lief.

VINCENT

Dat moet een flinke klap zijn geweest.

Hoe hard zou je gaan? Toch wel een kilometertje of honderd.

FIEKE

Ietsje minder. Volgens mij is honderd de limiet. In verband met de luchtweerstand.

VINCENT
Volgens mij is het meer.

FIEKE
Nee hoor.

VINCENT
Jawel, het is echt meer dan honderd.

FIEKE
Nietwaar.

VINCENT
Zeker als de een de ander tilde, dan heb je relatief een kleiner oppervlak, dus een kleinere weerstand. Weet jij er de formule?

FIEKE
Als je me een bos bloemen geeft, dan mag je met me naar bed.

VINCENT
Een bos bloemen?

FIEKE
Die moet je dan meenemen als je komt slapen.

VINCENT
Wanneer?

FIEKE
Dat mag je zelf weten.

VINCENT
Ook nu...

FIEKE
Eerst de bos bloemen.

VINCENT
Goed. Wat voor bloemen.

FIEKE

Ze moeten geel zijn, glanzend geel.

VINCENT

Waar haal ik ze vandaan. Waar haal ik op dit uur een bos bloemen vandaan?

FIEKE

Dat weet ik niet. Maar mensen doen er de gekste dingen voor, voor de liefde.
Tenminste, dat is wat ze mij hebben verteld.

TINUS EN FRIDA

Tinus en Frida staan tegenover een Jehovagetuige. Ze hebben hun jassen aan.

FRIDA

Ik denk dat hij over God wil praten.

TINUS

Komt u over God praten?

JEHOVAH

Ja. Denkt u wel eens na over...

TINUS

Nee, doe maar niet. Dat wil ze niet.

FRIDA

We willen niet praten. Wij zijn niet zo goed met Hem.

JEHOVAH

O, hoe...

FRIDA

Het is niet allemaal even fraai. We hoeven niet alles goed te vinden...

TINUS

Wat ze bedoelt is, als we hem zien, dan is hij nog niet jarig. Dan hebben we nog wel wat appeltjes te schillen.

FRIDA

Maar u mag wel iets drinken, als u dat wilt. Een kopje koffie...

TINUS

Doe dat nou niet. Je moet hem geen koffie geven, Frida.

FRIDA

Die man moet met dit weer al die deuren langs. Dat is een bibberig gedoetje. Hij is helemaal wit om de mond.

JEHOVAH

Laat u maar. Doet u geen moeite.

TINUS

Hij zegt het zelf.

FRIDA

Weet u het zeker?

JEHOVAH

Nou... als het niet teveel moeite is...

TINUS

Verdomme.

Frida loopt naar het koffietafeltje.

FRIDA

Er was hier laatst ook een vrouw. Die had ook zo'n verhaal. Wat was dat maar weer? Dat dat niet kan. Hoe heet dat... dat uit de wormen de apen komen en uit de apen de mensen en dat het allemaal steeds beter wordt... het omgekeerde van de inflatie... iets met vlu...

JEHOVAH

Evolutie.

FRIDA

Ja.

JEHOVAH

Dat is dus inderdaad onmogelijk, dat is ook bewezen.

TINUS

En uit de mensen komen dan weer de wormen.

JEHOVAH

Wat?

TINUS

Als je er onderligt. Dan komen de wormen uit de mens.

JEHOVAH

Waar het omgaat is, en dat is ook wetenschappelijk aangetoond, dat het niet alleen maar toeval kan zijn. Er moet iemand zijn die het stuurt. Anders zou alles al lang kapot zijn. U moet het vergelijken...

TINUS

Nou moet u niet toch gaan praten. U mag een kop koffie, dat is de afspraak, maar dan niet ook nog praten.

JEHOVAH

Kan ik niet nog heel even reageren?

TINUS

Nee.

JEHOVAH

Want wat ik...

TINUS

Ik zeg 'nee'.

Terwijl Frida met een kopje koffie op weg is naar de Jehovah, struikelt ze.

FRIDA

Au.

TINUS

Wat is er?

FRIDA

Ik ben gevallen.

TINUS

Verdomme. Dat heb je er nou van.

De Jehovah wil haar overeind helpen.

FRIDA

Au. Doe maar niet.

JEHOVAH

Wat moeten we doen?

FRIDA

Ik heb denk ik weer de heup gebroken.

JEHOVAH

Moet ik een ambulance bellen?

FRIDA

Nee.

JEHOVAH

Weet u dat zeker?

FRIDA

Ja. Ga maar weg.

TINUS

Weet u wat u moet doen? U moet even een stoel op het balkon zetten.

JEHOVAH

Hoezo.

TINUS

Doe dat nou maar gewoon. U heeft al genoeg last bezorgd.

FRIDA

Ja, dat zou heel fijn zijn. Als u dat wilt doen en ons dan alleen laten...

TINUS

Dan gaan we misschien wel bidden... samen... op het balkon... als we bidden dan doen we dat altijd op het balkon.

De Jehovah doet wat hem gevraagd wordt.

JEHOVAH

Nou, goed. Moet ik echt niet iets....

FRIDA

Nee.

JEHOVAH

Goed, dan wens ik u verder een prettige dag. God zegene u.

Insgelijks. TINUS
Jehovah af.

De kinderen redden zich wel, toch? FRIDA

Jahoor. Ze snappen het wel. TINUS

Je hebt het goed gedaan. FRIDA

Jij ook, jij hebt het ook goed gedaan. TINUS

Ik ben zo blij... man van mij.
Het was mooi, toch? FRIDA

Heel mooi. Lieffie. TINUS

Als ik terugkom wil ik wel een kikker willen zijn. Zo groen en fris... FRIDA

Lekker springen. TINUS

Of een komkommer. FRIDA

Ja... .
Kom. Hou me vast. TINUS

Hij tilt haar op.

Kun je het houden. FRIDA

TINUS

Natuurlijk. Dat wordt me het sprongetje wel.

FRIDA

Heb je je mandarijntje op zak, opschepper van me?

TINUS

Wat dacht jij? Ben je er klaar voor?

Frida knikt. Ze springen.

EINDE